

عنوان مقاله:

بررسی سلامت جسمانی و روانی با تاکید بر اعتماد خاص و روابط بین فردی (مورد مطالعه کارکنان دانشگاه پیام نور شیراز)

محل انتشار:

هفتمین همایش سراسری بهداشت حرفه ای (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

طیبه محمدی نیا - کارشناس ارشد علوم اجتماعی هیات علمی پیام نورآباده

علیرضا بهرام پور - کارشناس ریاضی دبیرآموزش و پرورش آباده

الهه اسلمی - کارشناس ارشد روانشناسی هیات علمی پیام نور آباده

خلاصه مقاله:

از جمله سازه هایی که در سلامت مردم نقش دارد، احساس شادی مردم، امید به آینده داشتن، احساس امنیت و احساس ثمربخش بودن در جامعه است که تمام این نکات و سازه هایی که ذکر شد می توانند بر سطح سلامت جامعه موثر باشند. جامعه شناسان بر این اعتقادند که سرمایه اجتماعی، در قالب اعتماد اجتماعی (که یکی از پایه ای ترین سازه های سرمایه اجتماعی است) موجبات شکوفایی سلامت فردی را تامین می کند و اعتماد اجتماعی و سرمایه اجتماعی می تواند عدالت توزیعی را در حوزه سلامت و توزیع منابع سلامت را در سطح و جغرافیای ملی به دنبال داشته باشد. جامعه ای که در آن اعتماد باشد و سطح سرمایه اجتماعی بالا باشد، قاعدتاً نوعی همبستگی و همدلی و وفاق در آن هست. همبستگی و وفاق موجب می شود هم جامعه آرامش داشته باشد و هم عدالت در توزیع منابع سلامت وجود داشته باشد. جمع بندی کلی این است که در ایران سرمایه اجتماعی از نوع سنتی و قدیمی است که معطوف به خانواده و شبکه های هم قوم و هم فامیل است، لذا در مؤلفه هایی که به این موارد مرتبط می شوند، شرایط بهتری وجود دارد، ولی سرمایه اجتماعی مدرن که معطوف به مشارکت گسترده و انسجام اجتماعی ملی و در عین حال روابط انجمنی و مشارکت در نهادها است، شرایط قابل قبول و مثبتی نداریم. لازم به ذکر است در سرمایه اجتماعی با سه سطح یا سه لایه روبه رو هستیم. لایه اول، لایه آوندی، لایه دوم، لایه هم آوندی و لایه سوم، لایه پیوندی است. لایه آوندی به شبکه های اجتماعی درون گروه ها مربوط است. لایه هم آوندی به روابط اجتماعی بین گروه ها مربوط است و لایه پیوندی به همبسته شدن کلیه روابط با هم مرتبط است. با این تفسیر در بخش آوندی وضعیت ایران خوب است، اما در مورد دو لایه دیگر شرایط مطلوبی نداریم. مقاله حاضر حاصل یک کار پیمایشی است که در آن رابطه اعتماد خاص (غلیظ) و سلامت جسمی و روانی کارکنان دانشگاه پیام نور شیراز مورد بررسی قرار گرفته است. یافته ها نشان می دهد که ضریب همبستگی پیرسون متغیر اعتماد خاص با مولفه سلامت جسمانی کارکنان، 44/9 درصد است به این معنا که دارای رابطه معنادار در سطح 99 درصد اطمینان بوده و همچنین این فاکتور با مولفه سلامت روانی کارکنان نیز در سطح 99 دارای رابطه معنادار می باشد و ضریب همبستگی پیرسون بین آن دو 71/1 درصد می باشد، به طوری که با افزایش اعتماد خاص (غلیظ) بر میزان سلامت افراد در جمعیت مورد مطالعه افزوده می شود.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، اعتماد خاص، سلامت جسمانی، سلامت روانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/194955>

